

"Eğer enaniyetine ve iktidarına güvenip tevekkül ve duâyı bırakıp, tekebbür ve dâvâya sapsan..." Burayı "davaya sapmak"la izah eder misiniz?

"Dava" kelimesi burada *Allah'a karşı meydan okuma, karşı gelme, karşı koyma, itiraz etme, boyun eğmeme* gibi birçok anlamlara gelmektedir.

Davanın karşılığı ve zıddı olan **dua** ise, *Allah'a karşı teslim olma, boyun eğme, itaat etme, acizlik ve fakirliğini idrak ederek ona sığınıp iltica etmek* anlamlara geliyor.

İnsan haddini aşarak kibir ve egosuna dayanırsa, Allah'a karşı tevekkül ve dua etmeyi bırakıp onun yerine Ona karşı kibirlenmeye ve meydan okumaya başlar. **Firavun, Nemrut, Şeddad** gibi zalimlerin ruh hâli buna şahittir...